

Glistrup (FP):

Jeg har hele tiden forstået hr. Jens Thoft fuldt ud. I mit første indlæg roste jeg det, som han nu lige har citeret fra sit forslag. I mit andet indlæg kritiserede jeg det helt andet, som han sagde heroppefra som ordfører for forslagsstillerne.

Men hr. Aagaard har i hvert tilfælde totalt, massivt misforstået alt i moderne dansk økonomisk historie. Opsparing og gæld er to sider af samme sag. Ingen kan opspare 10.000 kr., uden at der kommer en gæld på 10.000 kr., ingen kan stifte en gæld på 10.000 kr., uden at der er en modsvarende opsparing på 10.000 kr.

Hr. Aagaard kører videre på god gammel-dags facon, hvor man i det victorianske konservative parti sagde: Ih, hvor er Peter dog et mandigt menneske, sådan som han kan gå i seng med alle pigerne, og samtidig: ih, hvor er Marie dog et utyske, når hun har samleje med en anden. Men det er simpelt hen også to sider af samme sag.

Den ændring i danskernes adfærd, som indtrådte, var noget, der skete i juni-juli måned 1986, længe før der var offentliggjort noget om kartoffelkuren. Den depression, der kom i dansk erhvervsliv omkring årsskiftet 1987, havde noget at gøre med, at folk flygtede til udlandet, dels fordi skattereformpartierne havde denne pakke under forberedelse, dels på grund af andre tanker fra boligministeren og industriministeren vedrørende omsætning af fast ejendom. Denne afgift på de 20 pct. har overhovedet ikke influeret på folks forbrugsmønster, men den vil komme til det, hvis den bliver bevaret og indtræder i 1988. Det bliver først engang i foråret-sommeren 1988, at folk opdager, hvad det er, der er sket, idet alle mennesker går rundt og tror, at det, statsministeren har forsikret dem om, er, at det kun er de grimme guldflippere ude på Strandvejen, der skal betale 20 pct.s afgift på deres store lystbåde. Det tror folk jo, og derfor har denne regel ikke haft nogen betydning endnu.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg gør opmærksom på, at det er skattelovgivningen, vi debatterer.

Stavad (S):

Jeg synes egentlig, at det på en række måder har været en positiv debat, vi har haft her i dag. Jeg synes, det er positivt at kunne konstatere, at

et meget stort og bredt flertal ønsker, at vi skal fastholde indgrebet over for lån, der optages til forbrug. Derom har der ikke – måske lige bortset fra en enkelt, som udgør et meget lille mindretal – været nogen forskel i opfattelsen.

Derudover har der, som jeg har opfattet ordførerne, været enighed om, at loven, som den virker i dag, indeholder en betydelig mængde tilfældigheder og uretfærdigheder, og at den skaber et betydeligt antal administrative problemer.

Der har altså været meget bred enighed om, at vi har et retssikkerhedsproblem i forhold til borgerne, der ikke kan finde ud af lovgivningen og ikke kan trække strengen, og at mennesker, der har opført sig ens, bliver forskelligt behandlet.

Men jeg har også forstået, at selv regeringspartierne er parate til at diskutere disse problemer. Jeg synes, det ville være nyttigt for det videre forløb af denne sag, hvis vi kunne være enige om, at vi har et fælles ansvar – uanset om vi har stemt for eller imod lovgivningen i sin tid – for at få den til at fungere, men jeg synes da, at ansvaret ikke mindst ligger på dem, der i sin tid stemte for lovgivningen. Vi kan ikke være bekendt at lade denne lovgivning være gældende, for den er uretfærdig, den er tilfældig og den kan ikke administreres. Jeg ved godt, det er stærkt at sige, men jeg mener, det er den mest tilfældige og mest umulige lov at administrere, dette Folketing nogen sinde har vedtaget, og det siger trods alt en del.

Jeg håber, at vi, når vi på fredag om 8 dage får det socialdemokratiske forslag til behandling, får en saglig drøftelse af indholdet og ikke, skal vi sige et forsøg på at spille sorteper videre, for vi har et ansvar over for befolkningen for at løse disse problemer, så befolkningen kan have tillid til Tingets beslutninger på dette område.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Det var store ord, hr. Stavad svang sig op til, da han sagde, at det, vi her taler om, skulle være den mest besværlige lov, Folketinget nogen sinde har vedtaget. Med vor tids moderne teknologi vil jeg vove at påstå at det simpelt hen ikke kan være sandt.

Men som jeg sagde indledningsvis: Er der oplagte administrative urimeligheder i loven, er vi selvfølgelig parate til at se på det.